

Årsberetning for Den ev.-luth.Frikirke

ved kirkemødet 10. maj 2015 i Martinskirken

Året begyndte med et lille hus, så lille, at vi næsten ikke kunne se det. Det var ikke vores kirkesamfund. Det var *hele* den kristne kirke, alle kristne på jord. Sådant en lille hytte. For når vi sammenligner med det, der bærer os, bliver vi små. Og Han, JESUS KRISTUS, bliver stor. Vi hørte ham i 2014 sige, at han ville bygge sin kirke på denne klippe. Så var arbejdet hans alene.

- 1) Vi skulle opbygges på Jesus Kristus – på Skriftens ord. For at være hans. For at blive bevaret.
 - 2) Og flere skulle have deres livshus bygget på klippen.
- Det var, hvad der skete i årets løb.

I. TILBAGEBLIK Opbygning og mission

Sommerlejr

Mange af os begyndte sammen efter årsmødet 2014 på sommerlejr under dette tema: "På den klippe vil jeg bygge ..." Pastor George Samiec fra søsterkirken i England holdt bibeltimer. Vi hørte, at Maria Magdalena fik troen ved graven, ikke ved at se, men ved at høre. Og vi hørte og troede! Og vi hørte, at disciplene blev udsendt med kald til at løse folk fra synd og binde dem i synd. Vi mærkede alvoren, og at vi behøvede en klippe til at bære os. Markus Jensen optog bibeltimerne, som ligger på hjemmesiden <http://vivit.dk/praediken/index-AARSM-LEJR2014.htm>. Og der blev holdt børnemøder med dygtige undervisere. Dukketeateret fortalte om to drenge på lejr. Sjovt og stærkt. "Om Ulden og duggen", "at drikke som hunde", og "et brød, som kom rullende." Og vi sang: *Jeg holder ord, stol kun trygt på mig, / jeg frelse vil og har udvalgt dig. / Når duggen falder, så får du et tegn: / jeg vil gå med dig i solskin og regn, - du tapre kriger, Gideon.* (Dommerbogen 6-8. Tekst: Carsten Nielsen 2014. Melodi: Mikael Wiehe. Arr.: CN/Judith Lund Larsen)

Missionsuger: "Åbne øjne"

Men det blev hurtigt efterår. Og vi glædede os faktisk til det. For vi så frem til missionsuger i menighederne. Pastor Mark Jasa fra Missourisynoden skulle komme og være hos os med Guds ord. Det blev forberedt i menighederne og med kontakt til en del udenfor vore menigheder. Der blev ringet, besøgt og skrevet mails:

KÆRE MF, DBI, KFS, SOGNEPRÆST ... Muliqhed for undervisning ved pastor Mark Jasa, LCMS, LA, USA.

Til oktober får menighederne i vores kirke besøg af pastor Mark Jasa, som er en trofast luthersk præst og en stor inspirator og hjælper mhp. at bringe evangeliet videre til andre.

Han to gange været underviser på vore sommerlejre, hver gang om mission. Han fører os ustandseligt tilbage til evangeliet, det frie evangelium, som Jesus har givet os ved sit liv, sin død og sin opstandelse. Han forsvarer troen, primært ved at forkynde lov og evangelium – nej, ikke i steril skemaform, men liv og sjæl.

Nu har vi indbudt ham til at være hos os i perioden 18.-30. oktober for at han over 12 dage kan inspirere og hjælpe os med at bringe evangeliet til flere. - I den forbindelse vil jeg spørge, om MF eller institut for apoligetik ... om DBI ... om KFS ... er interesseret i en eller to forelæsninger ... i et møde ... osv.

Studierektor Børge Haahr Andersen på DBI sagde ja tak. Det blev til et "fyraftensmøde". KFS sagde dobbelt ja tak. Det blev til møde på KFS i Odense og i Aarhus. Og MF sagde ja tak. Her blev det til et møde med studenter ved middagstid og frokost med 8 MF-lærere. Flere af os deltog i forelæsningen på DBI og møderne i KFS. Mark Jasa holdt fast ved sit program – gav det til alle – uanset titler og studie – og det ramte. På MF fortalte han: "En muslimsk pige kom hen til mig på universitet og sagde, at hun var bange for Allahs dom – for fordømmelsen. Og jeg svarede: Don't worry. Jesus has payed for your sins. Your are forgiven. Det skal du ikke være bange for. For Jesus har betalt for dine synder. Du er tilgivet!" En student reagerede: "Det kan man da ikke bare sige på den måde ... hun var jo muslim." Men Mark holdt fast. Det er jo evangeliet. Ellers kan ingen

komme til tro, hvis vi ikke kan sige det. Og vi tror jo netop, fordi det bliver sagt – betingelsesløst – gratis – når vi er længst ud og længst nede. - Det blev 14 MEGET gode dage for mange i vore menigheder – og udenfor menighederne. Prædikenerne ligger som lyd på vores hjemmeside. Og det blev til kontakt med venner i andre sammenhænge. Hvor var det godt at møde dem i mødet med Evangeliet, når det møder os der, hvor vi ser svage, uduelige og behøver frelse af nåde alene – uden nogen indsats fra os!

Bibelstudie

Vi forberedte missionsugerne ud fra temaet "Åbne Øjne". Vor næstformand Bent Nielsen prægede med disse to ord og et stærkt blik vore forberedelser. Vi arbejdede med bibeltekster for selv at se, og for at kunne vise det til andre. Særligt havde vi tre temaer "Skabelsens se!", "Syndefaldets se!" og "Frelsens se!" Vi var mere sammen, end vi plejer. Og vi var sammen om evangeliet. Og vi fortsatte frem til december med bibelstudie over emnet: Åbne øjne, hvordan Gud åbnede øjnene for mange i Skriften – og vi så med dem – så evangeliet.

Begravelse

Kort før missionsugerne i oktober tog vi afsked fra vores kære Grethe Elisabeth Rasmussen i Martins menighed. Grethe havde været syg af kræft i et års tid. Gud lod os beholde hende længere end vi først troede. Mogens og Grethe fik et velsignet år, selv om sygdommen ikke var til at stoppe. Gud ville hente sin Grethe hjem. Hendes fødselsdag var 20. februar 77 år tidligere. Hun sov ind i hjemmet 2. oktober mens Mogens var hos hende. Vi holdt begravelse 10. oktober fra Fløng kirke og begravede Grethes legeme på kirkegården der. Og vi sang "Ingen er så tryk i fare". Og Jesus sagde: "Jeres hjerte skal ikke forfærdes. *jeg går bort for at gøre en plads rede for jer!*"

**Om han tager, om han giver, / samme Fader han dog bliver,
og hans mål er kun det ene, / barnets sande vel at tjene.
Og når endt er kampens dage, / endt hver jordisk nød og klage,
kalder os vor Faders stemme / til en evig fryd derhjemme.**

Bryllup

Forinden havde vi haft bryllup i menigheden i Aarhus. Anna Katrine Jensen blev borgerligt viet til Andres Munoz lørdag d. 2. august 2014 på Aarhus Rådhus med håb om kirkelig velsignelse, når de ønsker det. Mange medlemmer overværede vielsen på rådhuset. Det var en glæde. Og Grethe fik lov at være med. - Det er en gave og en glæde, når unge gifter sig og stadfæster kærligheden med løfte om at leve sammen og bekræfter det overfor samfund og familie i vielseshandlingen. Og som menighed står vi og ønsker at velsigne dem med Ord og Sakramenter.

Bibelstudie efter nytår

Efter nytår tog vi i menighederne fat på en gennemgang af den kristne tro: "Gud for os!" i alle menighederne. Og vi fortsætter til vi er i gennem alle 10 kapitler. - De 10 bud, Trosbekendelsen, Fadervor, og Dåb, Skriftemål og Nadver er piller, søjler, grundvold for os. I en tid, hvor det åndelige er på mode, hvor kristendom tager farve og præges af tidens strømninger, må vi lade vores tro præges af Skriften, af Trosbekendelsen, af Dåb og Nadver! Kun sådan kan vi befare den eneste frelsende tro og give den videre i mødet med muslimer, mennesker, der præges af ny åndelighed både i kirkelige kredse og udenfor, og bekendende ateister.

Prædikener

Og kære Sigmund. Vi har talt om det. Vi skal forkynde med indhold – den kristne tros klippegund skal kunne mærkes i prædikenerne – og folk i gudstjenesten skal mærke, at det også vedrører deres liv lige nu – i dag – i morgen – og når de er rige og alt går godt – og når døden og sygdommen truer og tager alt fra os. Tak for dine prædikener, hvor du bygger på Skriften, fører os stiltær-

digt og sikkert ind i Evangeliet og ofte giver et stykke troslære med hjem i hjertet. Tak, at du gør det – og for fælles morgenbøn om tirsdagen.

Bibelkredse, børnemøder, ung-møde, studiekredse

Det er også en stor gave med mange levende bibelkredse: I København en bykreds og en bilistkreds. I Løsning og Daugård et søndagsmøde og bibelstudieafterne. I Aarhus Ung bibelkreds, en bibelkreds i hjemmene og en kreds i kirken. Nogle gange er der kun få. Men I samles. Hertil kommer studiegrupper, som vokser frem efter behov. Studiegruppen med Mads Christiansen, Silas Dahl og Søren Øhrstrøm i Aarhus er til stor glæde og inspiration for mig. Og børnemøder – Tanja Michael som leder i København og Birgit Nielsen som leder i Aarhus med gode medarbejdere: Cecilie, Mille og Eva. Og en børnelejr - endda. Og en kvindelejr, - endnu mere "endda". Vi må jo bare indrømme: Vi kan godt li' hinanden. Det er godt at lytte til Skriften – og til hinanden – og følges ad.

I de enkelte menigheder skete alt det, som vi lige har hørt om. Og det fortsætter. I bærer arbejdet. I er med til at opbygge troen hos hinanden. Og I er 3 meget forskellige baser for mission, hvorfra Evangeliet sendes ud. I går selv med det – bærer det med. Sådan er det bare! Og jeres præster står sammen med jer søndag, tirsdage, torsdage, og på husbesøg – og vi beder og arbejder – og takker Gud for hans trofasthed.

Aarhus havde en lille vækst til 55 medlemmer. Før sommerferien blev Christoffer Lund Nielsen medlem, og i oktober blev Mads Høj Christiansen medlem. Desuden Anders Sørensen, nabo til kirken. Og Gabriel Borlean knyttede sig til vor kirke gennem husbesøg i Odense. Vi måtte sige farvel til to par, som gennem nogle år var kommet i menigheden i Aarhus: Det ene par rejste til New Zealand. Det andet til en anden by i Danmark. Og så er der for nylig født 2 børn, som bæres til dåben de kommende 2 søndage i menighedens gudstjeneste. De tre ældste er Anna Johansen 92, som flyttede til Aarhus i september, Bendix Jensen, 92 år, og min mor Marie Jensen, 88 år.

I Løsning har vi 9 medlemmer. Et gudstjenestebesøg på 3-6, med brug for husbesøg på plejehjem hos en tidligere trofast kirkegænger Villy Christensen 86 år, – og med kontakt til enkelte andre. Bl.a. i forbindelse med missionsugen i oktober.

I København har vi 22 medlemmer. Menigheden er blevet ældre. Ingen nye små. Men vi er virkelig vokset sammen i tro og håb. Også gennem Grethe og hendes vidnesbyrd. I marts/april tog vi med bedrøvelse imod Sannes og hendes børns udmeldelse i København – og beder til Gud om at den må være foreløbig. Menighedens ældste er Ingeborg Høi i Korsør, 92 år. Husbesøg hos vore ældste medlemmer er en gave for os præster. En velsignelse. Vil så gerne dele den med flere af jer.

I kirkerådet var der ingen forandringer. Vi holdt to møder: 1. november og 28. marts. Vi talte om årsmødet sidste år, vi så tilbage på missionsugerne, vi tale om kontakt til andre i ind- og udland. Og vi drøftede fremtiden. Forårsmødet handlede særligt om kirkens økonomi og muligheden for kommende præster. Kirkerådet har et **budgetudvalg**, hvor Poul Bøgely, Klaus O Kristensen og hovedkasserer Rolf Michael tjener os. **Menighedsrådene** består af: Anders Henriksen, Klaus Kristensen, Stefan Lykkehøj Lund, Sigmund Hjorthaug og mig i Aarhus. I Løsning Jan Strand og Orla Andersen. I København Mogens Rasmussen og Bent Nielsen. **Kasserere** tjener os i alle 3 menigheder. Dette er Inger Nex i Aarhus, Lilian Andersen i Løsning og Lisa Bøgely i København. Og vores hovedkasserer Rolf Michael tjener os i år for 13. år. En tak til jer alle 4 fordi I hjælper os i vores givertjeneste – til at give til en kasse, som bliver sørget for på bedste måde. Når man giver tusindvis af kroner, som kan være tjent med sved og slid – da er det jo nødvendigt at vide, at de bliver brugt ret. Og ved vi.

Kirke i verden, men ikke af verden

Johannes 17,15-20:

Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed.

Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden. Jeg helliger mig for dem, for at de også kan være helliget i sandheden. Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på mig.

Når vi samles på årsmøde repræsenterer vi vore menigheder og ønsker både at støtte og styrke de andre og selv at blive styrket og blive frimodige kristne "derhjemme". Nogle kommer fra en menighed med 4-5 til gudstjeneste. En anden menighed har 23 medlemmer, og en tredje godt 50. Vi overvejer, hvordan fremtiden bliver her i verden. Vi ser os om og spørger, hvem iblandt os der kan løfte og bære – de ældre – de unge – børnene. Eller vi håber på, at der skal komme en 5 eller 15, som kan gøre en forskel. Hvordan skal vi blive bevaret og tjene Gud her i verden?

Aftenen før Jesus blev fanget, dødsdømt og korsfæstet, vidste han, at en af disciplene ville fornægte ham, og at alle de øvrige ville svigte. Men de vidste de ikke selv. Derfor fortalte Jesus det til Peter: "... men bad for dig, for at din tro ikke skal svigte". Og bagefter bad han for dem alle i den bøn, hvorfra vi har valgt bibelordet for det nye år. Derefter gik de ud til Getsemane, hvor Jesus fortsatte med at bede, mens disciplene faldt i søvn i afmagt.

Når du og dine nærmeste søstre og brødre er i dobbelt afmagt, hvor vi ikke engang kan se, hvad der er det egentlige problem, da er det usigeligt stort, at Jesus Kristus, Guds Søn er hos os lader os høre, hvordan han beder for os. Det giver mod og glæde, som hverken unge eller ældre kristne – nye eller gamle medlemmer kan give.

1. "Bevar dem fra det onde!"

a) Først beskriver Jesus vores situation og problem. At vi er i verden. Og han siger, at der ikke vil blive ændret på det foreløbig. "**Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af verden.**"

Derfor er du, hvor, du skal være, når du er i verden. Når du er i din familie og menighed, på dit arbejde og i naboskabet, når du tager bussen og handler i supermarkedet, da er du, hvor han vil have dig. Og dér beder han for dig og vil bruge dig.

Samtidig siger han til sin far om os: "**De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden.**" Når du føler dig hjemløs i verden, har du det, ligesom Jesus og tusinder af kristne. Jesus var fremmed blandt sine egne, fordi de ikke tog imod ham. Men dem, som tog imod ham, blev Gud børn. Sådan er det at være kristen. Vi har ikke noget blivende sted her på jorden. En kristen ven, der rejser meget, sagde til mig forleden: "Jeg har ikke noget hjemland undtagen der, hvor jeg møder søstre og brødre – i menigheden. Der hører jeg hjemme midt i verden." Det er en stor, stor gave, som vi må takke Gud for. Vi må takke ham for hinanden og for den gave det er at være med i en kristen menighed.

b) Her i din situation, stiller Jesus sig nu op som et bolværk og beskytter for dig og din menighed og beder til sin Far: "Jeg beder om, at du vil bevare dem fra det onde.**"**

Det onde er alt det, som har vilje og kraft til at ødelægge os og vores tro og fællesskab med Gud og hinanden. Det er vanskeligt at tale om det onde. Og det er svært at se kommende mulige ulykker og ondskab i dit liv i øjnene. Men Jesus ser det i øjnene. Og samtidig beder dig ind i beskyttelse fra alt det, som gør ondt og er ondt.

Men var det ikke bedre at blive taget ud af verden? Sådan ser det ud for os. Men det bedste er at blive bevaret fra det onde, der, hvor Gud vil, at vi skal leve.

Jesus kender den åndelige verden – både de gode engle og djævelen og de onde åndsmagter. Han "lagde jo arm" med denne verdens fyrste, Djævelen, da han blev fristet i ørkenen. Og han gjorde det mange gange siden og sejrede hver gang. Også da han døde på korset, og det lignede det ultimative nederlag, sejrede han. Han blev ramt af ondskabens og Guds vredes straf og bar vore synder. Hvilken sejr midt i lidelsen! Og han opstod påskedag. Derfor er det stort at høre ham bede os ind i beskyttelsen fra det onde! Og samtidig giver han os mod til dagligt at bede med: "*Fadervor! Fri os fra det onde!*" Den bøn står han bag. Og når du er dobbelt svag, så du ikke engang formår at bede den, da gør han det for dig.

c) Men hvordan bevarer han os mod det onde? Jesus beder: "*Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed!*" Det betyder, at han bevarer os ved at sige os sandheden. Ikke en sandhed, som vi selv skal tænke os til, men Sandheden med stort S. Han havde tidligere forklaret dem: "*Jeg er sandheden!*" (Joh 14,5). Han er sandheden om livet, om min næste, om Gud, om det onde og om den onde. Sandheden gør fri fra det onde, fra skylden og fra døden. Og den sætter i frihed til at tjene, sådan som Jesus brugte sit liv til at tjene. "*Holder I fast ved mit ord skal i sandelig blive frie!*" Sådan binder Jesus sandheden til sit ord og os til sit ord. Han siger jo: "***Dit ord er sandhed!***" Sandheden gør noget ved os. Den gør os hellige! Dvs. sætter os til side til en særlig opgave og brug her i livet. Nemlig til at tro på Gud og at elske min næste.

Det burde jo være det normale, men er det desværre ikke. For den onde kom ind i verden og skilte os fra Gud og fra hinanden. Det har vanhelliget livet og kærligheden. Derfor søger vi os selv og vores eget bedste, som dog aldrig kan være godt for os, når vi søger os selv og ikke vor næstes bedste!

Jesus kæmper for os og beder: "Far, bevar dem fra dette onde, som vil besætte, ruinere og ødelægge dem. Bevar dem fra, at opgaven i deres liv skjules og forsvinder, så de tænker, at alt håb er ude, og at de selv skal skabe det hele!" "*Hellig dem i sandheden, dit ord er sandhed!*"

Her sidder vi så, ligesom de 11 gjorde den aften, de hørte Jesus bede for dem. Vi mærker, at vi ikke magter at bevare troen her i verden, og at vi behøver, at han fortæller os, hvad vi har brug for, så vi kan bede. Og mens han beder, tænder han bønner hos os, så vi beder med:

"*Helliget blive dit navn!*" Lær os dig selv bedre at kende, så vi kan tro på dig, du som skabte os i kærlighed og tilgav os i kærlighed. ved Jesus Kristus.

Og "*komme dit rige!*" Du bringer det til os, hver gang vi hører evangeliet. Sig til os igen og igen, at "Himmeriget er kommet nær!" Tak, at det kommer, når vi hører Sandheden om din Frelse!

"*Og ske din vilje!*" For vi ønsker ikke at vores vilje sker længere. Den er jo fordrejet og forkert. Vi har ødelagt meget ved dovenskab og ved at vælge det forkerte. "*Ske din vilje som i Himlen, således også på jorden.*"

II. "Jeg sender dem til verden"

Kristen tjeneste hviler trygt på, at Gud bevarer sine kristne fra det onde og holder deres tro i live. Derfor bad Jesus først om det. Nu går han videre og beder:

a) **"Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden."**

Han siger "Ligesom ...". Derfor er det nødvendigt at se, hvordan Jesus var sendt til verden, for at vide, hvad der er Guds vilje med os i verden. Guds Søn blev menneske blandt os mennesker. Det siger alt om os: være menneske blandet andre mennesker!

Han var baby og dreng, de første år som flygtning. Han var lydige mod sin far og mor og voksede i visdom og erkendelse.

– SÅDAN sender Gud os helt fra fødslen til at leve i verden.

Mens han var i verden, levede han hele tiden i fællesskab med sin Fader i himmelen. Men Han trak sig også tilbage og hentede ny kraft hos sin Far i bønnen. Og han kom hver uge i synagogen på sabbatsdagen. Og han kendte Skriften som sit eget ord og udlagde det.

– SÅDAN har vi også brug for at leve livet: I verden, men samtidig hos vores Far i Bøn, i Gudstjeneste og med Guds ord.

Jesus var til velsignelse for alle, han kom i nærheden af. F.eks. sørgede han for tusinder i en ørken. Det kan vi ikke. Men vi kan bede: "Giv os i dag vort daglige brød!" Hos Jesus er det slut med kun at tænke på os selv. Vi beder "giv os!" Vi skal bede sådan i familien, i ægteskabet, sammen med søskende, på arbejdet og i menigheden.

– SÅDAN må vi begynde hver dag. "Giv os i dag ..." Sådan bliver hver dag en arbejdsdag, hvor vi må dele med andre og hjælpe med de midler Gud giver os. Besøge ensomme. Dele brød og ejendom med andre.

Jesus blev sendt med tilgivelse. Vi er også sendt med tilgivelse, men modsat ham er vi nødt til at modtage den først, for at vi kan dele den med andre. Derfor har Jesus lært os at bede: "Og forlad os vor skyld!"

– SÅDAN er vi sendt med tilgivelsen. Bed Gud om at tilgive jer jeres skyld, så I kan give tilgivelsen til andre. Tag imod tilgivelsen den i evangeliet, i skriftemålet og ved nadverbordet. Og brug Guds tilgivelse, når du giver knus og åbner dig for din bror og søster - og for dine fjender. Det ligger jo i forlængelsen af bønnen om tilgivelse: "... som vi også forlader vore skyldnere!"

Jesus blev sendt til verden, ikke for at lade sig tjene, men for selv at tjene.

– SÅDAN er vi også sendt til verden. Ikke for at nyde verdens bedrag og falde i fristelse, men for at leve der som hans disciple i tjeneste for vor næste. Og her må vi igen kæmpe for livet i bønnen: "Led os ikke ind i fristelse!"

Når vi kæmper for livet ved dagligt at bede til Gud om hjælp, kan vi virkelig fastholde vores opgave og tjene hinanden, også når vi lider nederlag og svigter. Og når du sukker og tænker. "Bliver jeg da aldrig bedre?", og er træt af, at verden er, som den er, da bliv ved med at bede. Og hør, hvad Jesus selv beder om for de disciple, som han vidste ville svigte ham:

b) **"Jeg helliger mig for dem, for at de også kan være helliget i sandheden."**

Jesus helliger sig for sine disciple, for os. Han sætter sig til side for vores skyld. Du og alle andre disciple, som tror på Jesus, tæller mere end noget andet. Han vil værdes hos jer, så I lever i Sandheden, i tilgivelsen og i nåden.

– SÅDAN sender han jer ud i vort daglige kald, ud at dyrke jorden, sørge for jeres børn og gamle forældre, for vandforsyningen, være lærer eller håndværker, og at

tage en uddannelse. Også at gå til sport med dit barn, købe bleer, gøre rent, sørge for opvask, gå på indkøb og bage et brød; være mormor for børnebørn og sørge for sin gamle far. Det er ikke et spørgsmål om du har tid. For Jesus kalder dig til at prioritere det og at lægge dit selviske liv til side. Hertil kommer også opgaven at være en god samfundsborger og bede for øvrigheden i stedet for at grine den.

KULTURKALDET

Alt dette hører med til det kald, vi fik, da Gud satte Adam i Edens have (1 Mos 2,16) for at han skulle dyrke den. Og Jesus har helliget sig for os gennem sit menneskeliv. Han prioriterer dig hver morgen. Derfor skal du også prioritere det almindelige og trivielle hverdagsliv med slid og slæb og med godgørenhed. Det er den rette gudsyndelse (Jak 1,27). Men det er desværre blevet ualmindeligt og unormalt, fordi vi helst vil sørge for os selv. "Elsk dig selv!" Det er vor tids største bud. Jesus vender det om og siger: Jeg elsker dig! Derfor skal du elske din næste og tjene i hverdagen. Her får vi glæden tilbage i de dagligdags opgaver.

DET VIL VI TAGE OP PÅ SOMMERLEJREN OG BLIVE VED AT ARBEJDE MED RESTEN AF ÅRET.

c) Og Jesus slutter sin bøn med at inkludere alle kristne, som kommer til tro: **"Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på mig."**

Når et menneske kommer til tro, skyldes det, at Jesus har bedt for vedkommende, og at Jesus lod sit ord komme nå til ham/hende. For troen kommer af det, som høres, og det, som høres er Kristi ord.

Så er vi ikke kun sendt med dagligt brød og medmenneskelig tilgivelse, men også med "deres ord", dvs, apostlenes ord. Der er ingen anden vej til at lære Jesus at kende end gennem det budskab, de første 12 apostle gav videre. De var øjenvitner. Og de nedskrev det i evangelier og breve. Dermed henviser Jesus i bønnen til Nye Testamente. Det ord er vi sendt med til verden - sammen med Gamle Testamente, som jo bærer Nye Testamente.

Det er MISSIONSKALDET. Vi skal som menigheder dele Guds ord med alle andre mennesker.

Bed Gud om at bevare jeres præster i troen, så de uden omsvøb forkynder sandheden om Jesus som Frelser.

Glæde jer over, at Jesus bruger apostlenes ord. Skriftens ord. Bed jeres præster om at bruge det – og altid tale som Guds ord taler! Og brug det med glæde i andagten hjemme og i personlige andagt. Og glæde jer over, at Jesus beder for jer, mens I hører – og for enhver anden, som hører og kommer til tro. Hans forbøn og hans ord er årsagen til, at vi tror på Jesus Kristus og er frelst af nåde.

Og bed Gud om at kalde unge mænd til at studere og forberede sig til præstekaldet hos os og i andre menigheder. Bed for søsterkirker!

Bed om at der må blive uddannet missionærer hjemme og ude.

Og vid frem for alt, at vi alle er sendt til verden – sammen – i vort daglige liv. Lad dig selv opbygge i troen, deltag i bibelundervisning og kom trofast til gudstjeneste. Spørg, hvor der er en tjeneste for dig. Bed Gud vise dig den – uanset om den virker trivielt eller specielt.

Alt dette må vi høre og hvile i, fordi Jesus bad og beder sådan.

Da lever vi godt og med håb som kristne og som kirke i verden, selv om vi ikke er af verden.

Leif G. Jensen

KONTAKT TIL ANDRE LUTHERSKE KIRKER I EUROPA

SØSTERKIRKER

Sverige/Norge:

- Evangelisk Luthersk Bekendelseskirke, ELBK

England:

- Evangelical Lutheran Church in England, ELCE

Belgien:

- Evangelisk Luthersk Kirke i Belgien, ELKiB

Tyskland:

- Selvstændige Evangelisk Lutherske Kirke, SELK (Kirkefællesskab er begrænset "Statu Confessionis" pga pågående samtale vedr. bibelkritik og kvindelige præster, som ledelsen i SELK arbejder på at imødegå).

Tjekkiet:

- LCMS-menighed i Prag

Frankrig:

- Evangelisk Luthersk Kirke, Synode i Frankrig, EELSF

Portugal:

- Evangelisk Luthersk Kirke i Portugal, IELP

UDENFOR EUROPA:

- Luthersk Kirke Missourisynoden, LCMS
- Frie Evangelisk Lutherske Synode i Sydafrika

KONFERENCER:

ILC: Internationalt Luthersk Råd (associeret medlem) – samles hvert 3. år.

ELC: Europæisk Luthersk Konference - samles hver 2. år.

ANDRE

Finland:

- STLK (tidl. Søsterkirke)
- Missionsprovins

Norge:

- DELK
- Messiaskirken (nyoprettet fællesskab med LCMS)
- Ev.-luth. Stift (valgmenighed)
- Luthersk Bekendelseskirke, LBK

Sverige:

- Missionsprovinsen (præster udstødt af embede i Svenska Kyrkan)
- Luthersk Bekendelseskirke, LBK

Letland:

- LCMS-søsterkirke

Litauen:

- LCMS-søsterkirke

Tjekkiet:

- Luthersk kirke i Slesien

Tyskland:

- ELFK (tidl. søsterkirke)

Schweiz:

- LBKS (fællesskab m. SELK og EELSF)

Tyrkiet:

- Istanbul (missionskirke fra Finland)
- Ankara (missionsmenighed fra LM, DK)